

ringen, de og de ting er dækket af de fleste indboforsikringer, og her er så det, man kan få dækket af en rejseforsikring. Det mener jeg ville være utrolig nyttigt.

Vi vil dyrke lidt under udvalgsbehandlingen, om det er den model, vi kan finde. Men de andre ting stemmer vi for.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg bliver selvfølgelig lidt forskrækket af hr. Ole M. Niensens kritik af lovforslagets udformning. Jeg må så indrømme, at jeg ikke selv har opdaget de problemer, som hr. Ole M. Nielsen peger på, så dem vil jeg kigge efter.

Jeg har selvfølgelig også lyttet meget opmærksomt til debatten, og jeg vil bare minde om den historiske beslutning, Folketinget traf – jeg tror, det var i 1964, og jeg er lige ved at mene, at det var et enigt Folketing – om at indføre Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvilket jeg selv synes har været en af de allerfornuftigste beslutninger, der er truffet i Folketinget, som er med til at skabe et samlet set bæredygtigt pensionsystem, fordi vi her har et opsparingsbaseret pensionstillæg. Det var lidt historie.

Så vil jeg også minde om, at ATP jo har en bestyrelse, som har ansvaret for ATP's dispositioner i alle detaljer, og den bestyrelse er sammensat af arbejdsmarkedets parter i paritet. Det er det, vi i EU-sammenhæng og mange andre sammenhænge kalder den danske model, som vi roser, og som mange andre lande efterhånden har fået øje på og begynder at indrette noget, der ligner. Jeg indrømmer, at jeg er en af dem, der er kommet til at holde af den danske model, fordi jeg ser, at den er nyttig i utrolig mange sammenhænge. Derfor må jeg sige, at jeg er lidt overrasket over diskussionen om sidestillingen mellem ATP og andre institutionelle investorer.

Jeg synes også, det skal være sagt, at alle, der varetager opsparerers midler, har en fælles første målsætning efter lovgivningen, nemlig at sikre højest mulig forrentning af opsparerens midler, det gælder også ATP og LD, og de skal samtidig sikre risikovillig kapital. Derfor er der meget, meget fornuft i, at ATP og LD får de samme muligheder for at varetage opsparernes midler og interesser ved at kunne gå ind midlertidigt med bestemmende indflydelse, i tilfælde af at en virksomhed står over for omstruktureringer eller fallit. Det er jo i den type situationer, at virksomheden er ved at miste fodfæstet, og dermed går opsparerens midler til grunde, bliver tabt.

Jeg synes, vi skal belyse de her ting under udvalgsbehandlingen, og så håber jeg, at vi kan finde bred enighed om det.

Om Lønmodtagernes Dyrtidsfond vil jeg understrege både over for Venstre og De Konservative, der rejser spørgsmålet, at det ikke er regeringens politik at lade LD's opsparere tage deres midler ud på andre vilkår end dem, vi kender i dag, og det, der er gældende i dag, er, at man kan få dem ud fra pensionsalderen. Det, vi ser, er, at folk lader deres penge stå, og baggrunden for lovforslaget på det her område er et udbredt ønske hos opsparerne i LD, altså LD's medlemmer, om at kunne få lov til at lade deres penge stå efter det 70. år, hvor de hidtil har skulle tage dem ud. Det ønske synes jeg at folk skal have mulighed for at få imødekommet.

Om forsikringsformidlernes oplysningspligt: Jeg vil meget gerne til Erhvervsudvalgets ihukommelse oversende den bestemmelse, der er nu, om at have pligt til at give skriftlig oplysning om provision, når man formidler den type produkter. Den er kommet ind i loven ved et ændringsforslag for et par år siden af Venstre og De Konservative, hvor der blev bred politisk opbakning til det.

Nu kan jeg forstå, at Det rådgivende udvalg om forsikringsmæglervirksomhed, som har stillet det forslag, der i dag er i loven, fordi der er ønsket en præcisering af det ændringsforslag, der kom ind sidste gang, har givet anledning til nogle overvejelser, især måske hos de tidligere forslagsstillere, Venstre og De Konservative, om, at vi skal ændre ved denne bestemmelse.

Vi kunne bruge ejendomsmæglernes regelsæt, siger fru Pia Larsen. Det er jeg fuldstændig enig i. Det kan vi. Folketinget kan vælge at ændre på den bestemmelse, det valgte at sætte ind sidste gang. Det synes jeg Erhvervsudvalget skal diskutere, men hvis der er et flertal i Folketinget uden om Venstre og De Konservative for at fastholde det forslag, der er i lovgivningen nu, så står jeg ved det lovforslag, der er fremsat. Det er bare for, at det er sagt, men jeg er åben over for at diskutere en anden løsning på det her.

Til hr. Frank Aaen, som mener, at det er for snæversynet kun at give midlertidig mulighed for ejerskab, og spørger, hvorfor man ikke kan have det fulde ejerskab, vil jeg sige, at dér er jeg dog trods alt så meget på bølgelængde med Venstre, De Konservative og andre borgerlige partier – indrømmet – at jeg synes, det er bedre, hvis der skal være ejerskab i øvrigt, at det deles mellem flere i denne her situation.